

הצמדה שלי...

כתבה: ענת פרקש חיטוב, מנחה להוראה

אחד מן האתגרים הגדולים שעומדים בפני כמנחה להוראה הוא מציאת החיבור והמשמעות שמאחורי יישום ההוראה של כל אחד מן הסטודנטים שלי בבית הספר.

איך מסבירים את כוחה של הצמדה?

איך מוציאים פרחי הוראה מ"עבודת" הפורמטים של "איך" ו"כמה לכתוב" גם אל חירות ההווה עצמה??

יש משהו בשהייה הרצופה יום אחרי יום בעולם בית הספר. משהו שצריך להתחבר אליו. התרגשות מצלצול, אנרגיה של המוני נערים ונערות שחולמים חלומות, מחפשים ריגושים ומנסים מאוד להיות גדולים ומיוחדים בגיל השביר הזה של ההתבגרות. המוני אנשים צעירים בשני מרכזי הלמידה השש שנתיים שלי: קריית חינוך "דרור" ובית הספר "איש שלום". המונים – אך כל אחד יחיד ומיוחד. אני כל כך כמהה לכך שהמונים אלה יחשפו למקצוע הכי מדהים בבית הספר בעיני, על הצד המקצועי המוסרי החברתי שבו ולא רק בגופם אלא בעיקר ברוחם... אותם ילדים מסורבלים שכל כך רוצים ולא כל כך מצליחים, אותם אלה חתיכים וחטובים, הספורטאים, אלה שלא מעזים אפילו לנסות, וגם אלה שפשוט לא אכפת להם.. גם כאלה יש ואיך עושים שכן יהיה אכפת - לנו ולהם??

ומנגד – הסטודנטים שלי. פרחי ההוראה שמלבבלים בשנת ההתנסות השנייה שלהם בהוראה.

ניסיתי לכתוב על הזדמנות למשהו אחר מ"סתם" עוד יום הוראה. הזדמנות להכיר לעומק את הכיתות והתלמידים. הזדמנות לתכנן ולהפיק יחידות הוראה מורכבות יותר מאלה שתוכננו עד כה, הזדמנות להרגיש אם בית הספר הוא באמת משהו להתכוון אליו בקריירה המקצועית או שהוא כרגע רק שלב בדרך. הזדמנות לבחון כל אחד עם עצמו – מה זה להיות מורה בשבילי... איך אני מעצים את עצמי? איך אני מתמודד מול עומס כזה של הכנות והפקות... ניסיתי...

והנה הגיע היום הראשון שלי בהצמדה. ברגע שהגעתי לבית הספר כבר הבנתי שכנראה משהו מן הכמיהה שלי מתגשם. החגיגות שבאוויר, הכבישים התחומים בשלטים. הניידות שחוסמות את הכבישים המקיפים. מרוץ "דרור" הראשון יצא לדרך כמה דקות לאחר מכן. וכל אותם המונים, נערות ונערים מחייכים ורצים הפכו בשבילי נחשול של גאווה. מרוצים עממיים וגם תחרותיים ואפילו השתתפות משמעותית של מורות ומורים. פשוט חגיגה. אין מילה אחרת. הסטודנטים שלי מנצחים על המלאכה ביד רמה בשיתוף עם המורים המאמנים שלא מתאפקים ורצים וצועקים ומעודדים ומתלהבים כמו הילדים. וכך רץ לו בית ספר שלם ביום מקסים של אביב ופריחת החרציות בשולי הדרך ממלאות עוד את ליבי השמח... כן יירבו ימים כאלה.

בברכה ענת פרקש - חיטוב